

af dommerfuldmægtige af 2. grad nedsat til 127. Imidlertid har forudsætningerne for den således fastsatte fordeling af dommerfuldmægtigstillingerne på afgørende måde ændret sig, idet et ikke ubetydeligt antal kvalificerede dommerfuldmægtige af 2. grad som følge af ringe afgang fra dommerstillingerne i de senere og de kommende år er eller vil blive så gamle, at de ikke vil kunne påregne advancement til dommerstillingerne. De pågældende vil heller ikke kunne avancere til stillingen som dommerfuldmægtig af 1. grad, da de nu normerede af disse stillinger i overensstemmelse med det ved deres oprettelse forudsatte er knyttet til bestemte embeder og betragtes som uddannelsesstillinger med henblik på senere udnævnelse til dommer. Da det skønnes rimeligt, at de ældste af disse kvalificerede dommerfuldmægtige af 2. grad, som i en længere årrække har oppebåret slutløn i deres nuværende stilling, opnår mulighed for advancement til stillingen som dommerfuldmægtig af 1. grad, foreslås antallet af 1. grads stillingerne forhøjet med 8 mod tilsvarende nedsættelse af antallet af 2. grads stillinger, og således at de nye 1. grads stillinger i modsætning til de nu normerede ikke betragtes som knyttet til bestemte embeder.

c. Politiet og anklagemyndigheden.

Til 37 og 38.

Ved tjenestemandsløven af 1946 normeredes 10 stillinger som politifuldmægtig af 1. grad, 80 som politifuldmægtig af 2. grad og 40 som politifuldmægtig af 3. grad. Disse normeringstal er ved senere normeringslove ændret til henholdsvis 13, 83 og 64. Da forudsætningerne for denne fordeling af politifuldmægtigstillingerne imidlertid på afgørende måde har ændret sig af tilsvarende grunde som anført foran til løbe-nr. 35 og 36 angående dommerfuldmægtigene, således at en del kvalificerede politifuldmægtige af 2. grad ikke kan påregne advancement til politimesterstillingen eller til de nu normerede stillinger som politifuldmægtig af 1. grad, samt da en del af de ældste af disse 2. grads fuldmægtige i en længere årrække har oppebåret slutløn i deres nuværende stilling, foreslås antallet af politifuldmægtige af 1. grad forhøjet med 5 mod tilsvarende nedsættelse af antallet af politifuldmægtige af 2. grad, og således at de nye 1. grads stillinger i modsætning til de nu normerede ikke betragtes som knyttet til bestemte embeder.

Til 39, 40, 41, 42, 43, 44 og 45.

Ved tjenestemandsløven af 1946 blev antallet af normerede stillinger i den egentlige

politistyrke fastsat til 6958, hvoraf 5800 stillinger tilfaldt ordenspolitiet og 1158 kriminalpolitiet. Antallet af de således normerede stillinger er ikke senere ændret, hvorimod 1 stilling som politikommissær ved statens politiskole ved ledighed er overgået til ordenspolitiet fra kriminalpolitiet, således at de 2 tjenestegrene nu råder over henholdsvis 5801 og 1157 stillinger.

Spørgsmålet om politistyrkens størrelse har været genstand for undersøgelse af forvaltningskommissionen. På grundlag af kommissionens indstilling er der ført forhandlinger mellem justitsministeriet og finansministeriet, hvorunder der opnåedes enighed om, at ordenspolitistyrken burde søges reduceret til 5400 mand, d. v. s. med 401 stillinger fordelt på charge- og bundstillinger således:

1	politikommissær,
2	politiasistent af 1. grad,
3	— — 2. —
20	overpolitibetjente af 1. grad,
15	— — 2. —
360	politibetjente.

ialt 401 stillinger.

Et antal ledigblevne stillinger svarende til de foran nævnte er holdt ubesat.

Medens den omhandlede undersøgelse vedrørende ordenspolitistyrkens størrelse har stået på, har man ikke ment at burde stille forslag til ændringer vedrørende styrkens kommandostillinger, selvom sådanne ændringer måtte anses for rimelige såvel indenfor kriminalpolitiet som indenfor ordenspolitiet under hensyn til indtrufne ændringer i de arbejdsmæssige forhold. Efter at overvejelserne vedrørende den almindelige styrkereduktion nu er afsluttet, må det imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at de anførte forhold tages i betragtning ved reguleringen af politistyrkens normering. Der stilles derfor følgende forslag:

a. Vedrørende kriminalpolitiet.

I Helsingør købstad har der tidligere i en årrække været placeret en politikommissær som stationsleder i kriminalpolitiet. Da indehaveren af den hidtidige stilling er forflyttet til rigspolitichefens visum- og fremmedafdeling, og det ikke er muligt at afse nogen anden kommissærstilling til Helsingør politikreds, samt da stationslederstillingen under hensyn til byens beliggenhed og størrelse er særdeles betydningsfuld, foreslås antallet af politikommissærer i kriminalpolitiet forhøjet med 1. Da der imidlertid som led i styrkereduktionen kan nedlægges 1 stilling som